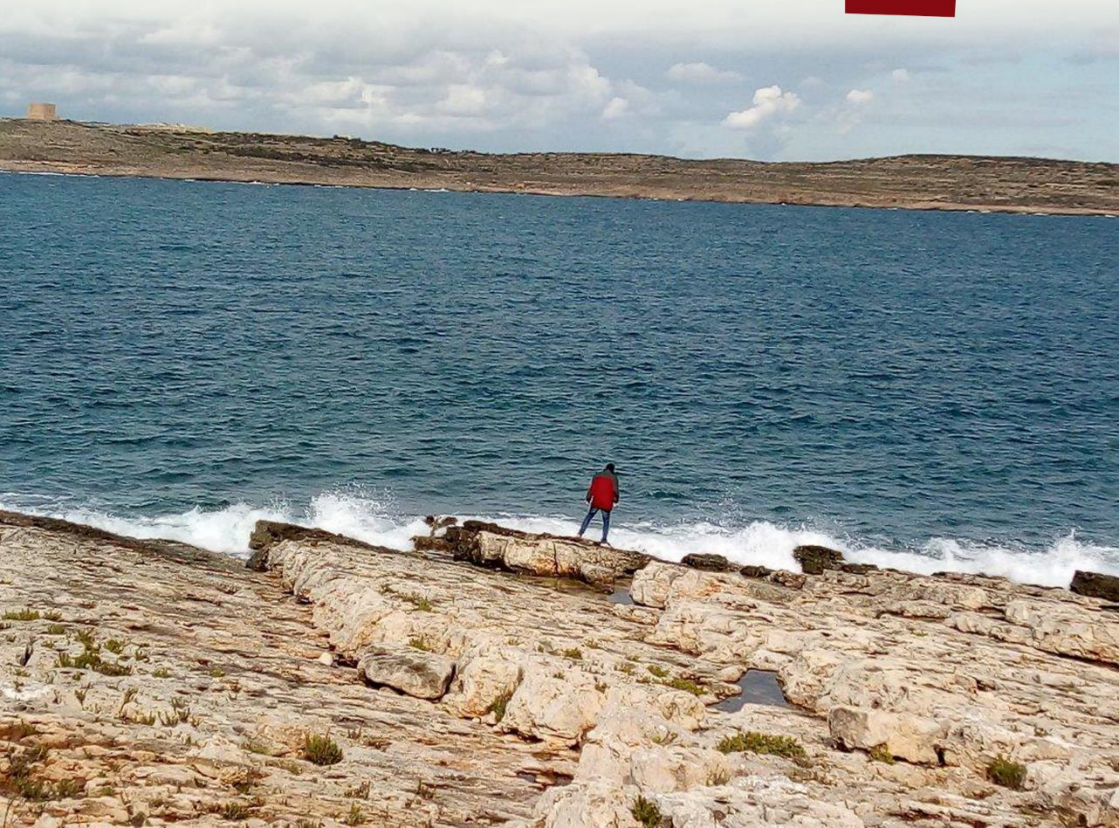

David Kühnmund

MÁ CESTA 2

MÁ CESTA II

David Kühnmund

PRACUJÍCÍ LID

Svět potřebuje, dělníky, zedníky,
prodavače, manažery, vrahy,
lékaře, popeláře, pohřebáky,
policajty, úředníky, holiče,
kominíky, svět je potřebuje.

Svět seš ty, já, my, vy
a těžko se bez těch obejdů obejde.

A my básníci:
s věčně hašišovým úsměvem
na rtech, se srdcem na dlani a
s věčně vychlastanejma jiskřivejma očima.
Očima lásky, touhy, sexu, nenávisti,
s očima strachu a věčné podezřívavosti,
recese a zmatku.

A věčně nultého statku.

A naše duše v nás přebývá,
naše duše je zatracena v poezii.
Vesmír je nehorázně dlouhej,
hvězdy jsou přepych pro mé oči.
Zas spekulujou, že by na Marsu
mohl být život.

Našli nějakou

Novou planetu, je rok 2002

a šílenej střelec zas zastřelil

další pouťovou růži.

Další pohřebáci, šílený parte.

Já však žiji, mne se nezbavíte.

Přežil jsem:

porod, Černobyl, pár psychostavů,

abstáky, bodnutí kudlou pod žebra.

Přežil jsem svého dědečka hříbečka,
přežil jsem horskou dráhu.

Přežil jsem krutovládu

svého učitele sebeobrany,

co si ze mne udělal boxovací pytel.

Však svojí smrti se bojím,

tu nechci přežít.

Chci, co já chci,

to nikoho nezajímá,

co chce ona, to zajímá mne velice,

myslím, že to chtěj,

já jim to udělám do zadnice

při zatmění měsíce.

(13.10.2002)

SEN SE STÁVÁ PRAVDOU

Ničit dnes znamená tvořit,
proto tvořte dál, stavte velký obchodáky,
krácejte a pleňte a pustošte naše děti.
A na ulici dál rozdávejte sladký cukroví.
Vymýšlejte dál své nové hračky,
aby si velká děcka měla s čím hrát.

Já vím,
vy víte,
oni vědí,
že slaná nafta nechutná jejich autům,
rybám a moři také nééé.

Ó lásko, žijeme v bláznivém světě.
Ó lásko, je to naše vina,
že vedle nás vybuchla mina?
Ó je to snad naše vina,
že jsem zas nezaplatil nájem
a bude nám zas zima.

Proklínám vás!

Proklínám vás

a vaše tlustý děti

a vaše prachy,

co na nich stavíte velký televizní kecy.

Ó, bože!

Ó, svatý Ježíši z Nazaretu!

Ó, ty, morbidní podobizno morálních zásad a kodexů!

Ó, ty, tlustej nebeskej Jointe!

Ó, dej mi tu moc je pořádně zhulit!

Ó, chci tvoje rány slíti!

Ó, chci při měsíčku výtí

a modlím se k bohu za lepší žití,

ale čím dál víc si uvědomuju, že jsme v řiti!

(23.12. 2002)

